

سه شنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۷۹۰
www.hammi-anonline.ir

گزارش
دیپلماسی
۲۳.۶.۷

پیامدهای جنگ لفظی ایران و آمریکا در آستانه دور پنجم مذاکرات بی‌بست غنی‌سازی؟

مجید تخت‌روانچی معاون سیاسی وزارت امور خارجه

موضوعی که برای ایران اهمیت دارد این است که در بیرون از اتاق مذاکرات، مذاکره نکنیم. برخی مواقع آنها تر جیح می‌دهند اینگونه عمل کنند. ما باید ببینیم که در عمل چه اقداماتی خواهند کرد و طبیعتاً ما نیز تصمیم لازم را اتخاذ خواهیم کرد. چیزی که بسیار قطعی است این است که موضع مانسبت به احقاق حقوق بر اساس پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان‌تی) بسیار روشن بوده و به صراحت این موضوع را درباره غنی‌سازی و دیگر حقوق خود هم به صورت علنی و هم در اتاق مذاکرات بیان کرده‌ایم.

حسن بهشتی‌پور تحلیلگر ارشد سیاست خارجی

به نظر نمی‌رسد که در این چهار دور، موضوع غنی‌سازی صفر مطرح شده باشد. اگر مطرح کرده بودند، مذاکرات در همان دور اول متوقف می‌شد. به نظر آمریکایی‌ها با این شیوه قصد دارند امتیازهای بیشتری پای میز بگیرند اما بعید می‌دانم فعلاً مذاکرات به بن‌بست برسند. در این مرحله، ایران و آمریکا هر دو برای رسیدن به توافق اراده لازم را دارند. اینکه چطور به این راه مشترک می‌رسند، هنوز مشخص نیست. اما این موضوع مشخص است که اگر دو طرف بخواهند به این نقطه تفاهم برسند، باید به خطوط قرمز یکدیگر احترام بگذارند.

جاوید قربان‌اوغلی دیپلمات و سفیر پیشین

تئانیاهو در آن ملاقاتی که با ترامپ در کاخ سفید داشت، سناریوی لیبی را مطرح کرد. این را گفت چون می‌دانست ایران در برابر تعطیلی برنامه غنی‌سازی خود مقاومت می‌کند. نه ایران لیبی است، نه تاسیسات و دانش هسته‌ای خود را مجانی به دست آورده است که مجانی بخواهد آن را کنار بگذارد. علاوه بر این دو مورد، مجموعه سناتورها، اعضای مجلس نمایندگان و دولتمردان ضد ایرانی در واشنگتن هم هستند که نباید آنها را فراموش کرد. به خصوص که هر توافق هسته‌ای با ایران باید به تأیید کنگره آمریکا برسد.

تریتا پارسی معاون اندیشکده آمریکایی کوئینسی

طرح موضوع غنی‌سازی به عنوان خط قرمز طی ۲۵ سال گذشته نه تنها بی‌اثر بوده، بلکه باعث پیچیده‌تر شدن شرایط و مانع رسیدن به توافق‌های قابل‌راستی‌از مایی شده است. ترامپ باید به خط قرمز اصلی‌اولیه خود، یعنی جلوگیری از تسلیحاتی شدن برنامه هسته‌ای ایران بازگردد. بیان علنی این سیاست افراتی، جو مذاکرات را به سمت تقابل سوق می‌دهد، مخصوصاً اگر ایران نیز واکنشی مشابه نشان دهد. در آستانه پایان مهلت سازوکار ماشه در شورای امنیت سازمان ملل، هرگونه تأخیر در روند دیپلماسی می‌تواند بسیار خطرناک باشد.

مسیر توقف اسنپ‌بک

از سرگیری گفت‌وگوهای ایران و سه کشور اروپایی
با تحلیل‌هایی از سهراب سعدالدین
و مرتضی مکی کارشناسان مسائل اروپا

کیش به وزیر
ماجرای سفر فرزانه صادق مالواجرد
و واکنش‌های نمایندگان و رسانه‌ها به آن

مصادره لب مرز
درباره ۶ هزار کامیون
که ترکیه آنها را به مزایده گذاشته است

نقشه اسرائیلی برای دروزی‌ها
تحلیلی از هلال خشان استاد دانشگاه بیروت
درباره تحولات سوریه

نه گذشته پایدار، نه آینده تثبیت شده

گفتارهایی درباره فرهنگ و ارتباطات در عصر هوش مصنوعی

سرمقاله

پس از یک سال

امروز سالگرد سقوط بالگرد مرحوم آقای رئیسی است. این رویداد فرصتی شد تا در سیاست داخلی تغییرات زیادی صورت گیرد و در همین مدت کوتاه، منجر به تغییرات سیاسی عمیقی شد که باید منتظر آثار مثبت یا منفی و بزرگتر آن در آینده بود. اکنون پس از گذشت یک سال از این حادثه امکان ارزیابی بهتری از مسائل مربوط به آن وجود دارد. بدین منظور، روزنامه «هم‌پهن» امروز در صفحات سیاسی خود، سه پرسش مشخص را با فعالان اصول‌گرا مطرح کرده است. خواسته‌ایم که علت سقوط، چرایی مراسم گسترده سالگرد و ویژگی‌های آن مرحوم را توضیح دهیم. البته، به مناسبت سالگرد ترجیح دادیم به جای نقد ببینیم خود دوستان و حامیان آن مرحوم ماجرا را چگونه می‌بینند. درباره اولین پرسش معلوم است که هنوز هیچ توافقی ندارند و حتی اتفاق نظر نسبت به گزارش نهایی نهادهای رسمی حکومت هم ندارند. برخی از آنان بسیار دوست دارند که این اتفاق را به اسرائیل و آمریکا نسبت دهند. هیچ شواهدی هم ارائه نمی‌دهند و فقط به صورت تحلیلی می‌گویند. شاید از پذیرش تبعات ناشی از اینکه مسئولیت را متوجه اطرافیان و دولت آقای رئیسی کنند، می‌ترسند. در هر حال، می‌خواهند بگویند بیگانگان انجام داده‌اند تا اعتباری به دست آید. ولی متوجه نیستند که اگر شواهدی در این زمینه وجود دارد، باید نهادهای لایوشانی‌کننده را نقد کنند و اینکه چرا پاسخ نمی‌دهند. به علاوه، هنگامی که چنین اعتقادی دارند باید هم پاسخ دهند که چرا خلاف مقررات با بالگرد به منطقه مرزی رفته‌اند؟ مسئولیت این خطای روشن با کیست؟ آنان هم که آن را حادثه می‌دانند آیا نباید برای تعیین مسئول چنین اتفاقی حرفی بزنند که تقصیر از چه کسی بوده؟ بگذریم، که حرف زیاد است. اصولگرایان و به ویژه مدافعان دولت سیزدهم درباره ۱۲۰ هزار مراسم با بودجه رسمی نیز دچار مشکل در اظهار نظر هستند. برخی صادقانه درصد توجیه هستند که اینها همان مراسم عادی مساجد است. خوب اینکه نیاز به برنامه‌ریزی و اعلام نداشت. ❏

یک سال پس از رئیسی

روایت فعالان اصولگرا

از حادثه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

و برگزاری مراسم سالگرد رئیس دولت سیزدهم

با گفتارهایی از:

اسماعیل کوثری، منصور حقیقت‌پور

محمد سراج، امیررضا واعظ‌آشتیانی

وحسین گنغانی مقدم

گزارش
سیاست
۲۰.۵